

Forslag

til

lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

Fremsat den 14. januar 1955 af finansministeren.

Afsnit I.

Omsætningsafgiften.

§ 1.

Stk. 1. Af nedennævnte varer svares efter de i denne lov fastsatte regler en omsætningsafgift til statskassen:

- a) Chokolade og chokoladevarer, kakao-masse, kakaopulver, kakaosmør og kakaopræparater af enhver art.
- b) Lakridssaft, lakrids og lakridsvarer af enhver art.
Pulveriseret lakridsrod og blandinger af salmiak og lakridsrod o. lign.
- c) Masser helt eller delvis fremstillet af mandler, nødder eller andre kærner af enhver art samt varer af sådanne masser.
- d) Konfekt, bolcher, dragévarer, skum-masse, skumvarer, fondant, sukrede korn o. lign. tilsat essenser eller farve, samt i øvrigt sukkervarer af enhver art.
Kandiseret frugt og frugtskal samt andre kandiserede varer med undtagelse af sukkade, orange- og pommeranskaller. Sukkade, marmelade og tilsvarende varer er omfattet af afgifts-pligten, når de er formet i plader, stænger, figurer o. lign.
- e) Vafler i forbindelse med chokolade, marcipan eller skummasse, dog ikke når de afsættes i blandinger med afgiftsfri varer, hvoraf de afgiftsfri varer beregnet efter antallet af stykker udgør mere end 75 pct.

- f) Andre varer, der efter beskaffenhed, anvendelse eller smag kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de under punkt a—e omhandlede varer. Kager, kiks o. lign. delvis bestående af skummasse anses som erstatningsvarer, når bagværket ikke udgør mindst to trediedele af varens rumfang.

Stk. 2. Afgiftsfri er varer, hvis udlevering og forhandling i visse mindre dele er forbeholdt apotekerne i henhold til anordning om apotekervarer af 4. april 1929.

§ 2.

Stk. 1. Afgiften svares af den virksomhed, der har fremstillet eller indført varen, jfr. dog stk. 2—4.

Stk. 2. Afgiftspligten overføres til en virksomhed, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, for så vidt angår varer til videre forhandling engros til andre handlende. Såfremt der til virksomheden er knyttet detailudsalg, jfr. § 5, stk. 3, og virksomheden ikke omfattes af bestemmelsen i nærværende paragrafs stk. 3, kan finansministeriet på nærmere fastsatte vilkår tillade, at varer til disse udsalg afgiftsberigtiges af virksomheden, såfremt virksomhedens salg til andre handlende overstiger salget gennem de til virksomheden knyttede detailudsalg, beregnet efter den afgiftspligtige værdi.

Stk. 3. Har en fremstillings-, indførsels- eller mellemhandlervirksomhed 3 eller flere

detailudsalg af den i § 5, stk. 3, omhandlede art, overføres afgiftspligten for varer, der forhandles i de pågældende detailudsalg, til den virksomhed, hvortil de er knyttede.

Stk. 4. Afgiftspligten kan efter særlig tilladelse, jfr. § 12, stk. 2, overføres til andre virksomheder, der har 3 eller flere detailudsalg af den i § 5, stk. 3, omhandlede art, hvori forhandles afgiftspligtige varer.

Stk. 5. Finansministeriet fastsætter, hvilke regler der skal iagttages ved overførsel af varer i ubeskattet stand fra en virksomhed til en anden.

§ 3.

Stk. 1. Til den afgiftspligtige omsætning medregnes alle afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, bortset fra varer, for hvilke afgiftspligten er overført til anden virksomhed i henhold til § 2. De udleverede varer medregnes i omsætningen, uanset om udleveringen sker for virksomhedens egen regning eller for anden regning, og uanset om varerne er endeligt solgt eller leveres i konsignation eller på anden måde. Til omsætningen henregnes også varer, der forbruges af den afgiftspligtige eller udleveres uden modydelse.

Stk. 2. Blanding og pakning af afgiftspligtige varer, der er bestemt til videre salg, må bortset fra blanding og pakning ved udleveringen i detailhandelen ikke foretages af andre virksomheder end vedkommende fremstillings- og indførselsvirksomhed. Kontrolmyndigheden kan dog på nærmere fastsatte betingelser give en afgiftspligtig virksomhed tilladelse til at ompakke varer fra større til mindre pakninger, når den pågældende fremstillings- eller indførselsvirksomhed giver samtykke hertil.

Stk. 3. De i § 2 nævnte virksomheder hæfter for afgiften af de afgiftspligtige varer, der er indført eller fremstillet af virksomheden eller tilført denne fra anden virksomhed, medmindre afgiftspligten er overført til en anden virksomhed i overensstemmelse med reglerne i § 2. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen ifølge regnskabet, tilsvares afgiften af det manglende kvantum. Finansministeriet kan dog tillade, at varer, der på grund af be-

skadigelse eller lignende er blevet uanvendelige, på nærmere fastsatte betingelser fraskrives i lagerbeholdningen; endvidere frafaldes krav om betaling af afgift for varer, der på en efter finansministeriets skøn betryggende måde godtgøres at være gået tabt for virksomheden ved indbrud eller brand.

§ 4.

Afgiften udgør 2 kr. pr. kg og 40 pct. af den afgiftspligtige værdi.

§ 5.

Stk. 1. For varer, der afsættes engros, er den afgiftspligtige værdi varens almindelige engrospris uden rabatfradrag ved afsætning fra den pågældende virksomhed (prislisterpris) med fradrag af vægtafgiften. For indførte varer skal den afgiftspligtige værdi mindst være lig varernes toldberegningens værdi tillagt told, 20 pct. af det der ved udkomne beløb samt værdiafgiften.

Stk. 2. Mellemandlere må ikke ved afsætning af afgiftspligtige varer engros svare afgift efter en lavere afgiftspligtig værdi end den, hvorefter afgiften af varerne svares af de pågældende fremstillings- og indførselsvirksomheder. Er der ikke af leverandøren anmeldt prislisterpris for varerne, kan den afgiftspligtige værdi ikke ansættes lavere end varens indkøbspris med tillæg af 20 pct. samt værdiafgiften.

Stk. 3. For varer, der af den virksomhed, som skal svare afgiften, udleveres gennem detailudsalg, der drives i forbindelse med denne virksomhed, er den afgiftspligtige værdi varens almindelige detailpris uden rabatfradrag ved afsætning fra det pågældende udsalg (prislisterpris) med fradrag, dels af en gennemsnitsdetailavance for afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer, dels af vægtafgiften. Gennemsnitsdetailavancen fastsættes af priskontrolrådet. I tilfælde, hvor der i øvrigt måtte bestå et interessefællesskab mellem en afgiftspligtig virksomhed og et detailudsalg, således at den ene virksomhed er interesseret i det økonomiske udbytte af den anden virksomhed, kan finansministeriet kræve, at varer, der afsættes fra den afgiftspligtige virksomhed til det pågældende detailudsalg, afgiftsberigtiges på grundlag af

detailprisen i detailudsalget med de foran angivne fradrag.

Stk. 4. For varer, som virksomheden ikke selv har fremstillet, skal den detailprislisterpris, der i henhold til stk. 3 lægges til grund for fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi, mindst svare til den af de pågældende fremstillings- eller indførselsvirksomheder anmeldte engrosprislisterpris med tillæg af en almindelig detailavance, der af priskontrolrådet fastsættes særskilt for vægtvarer og for varer, der leveres de pågældende virksomheder som stykvarer, jfr. § 8. Er der ikke af leverandøren anmeldt engrospris, eller har virksomheden selv indført varen, anvendes som grundlag for beregningen af den omhandlede mindste detailprislisterpris en engrosværdi svarende til varernes indkøbspris, resp. toldberegningens værdi tillagt told, med tillæg af 20 pct. samt afgiften beregnet efter reglerne for engrosbeskattede varer.

Stk. 5. De af priskontrolrådet i henhold til stk. 3 og 4 truffene afgørelser kan ankes efter reglerne i § 13 i lov om prisaftaler m. v.

§ 6.

Stk. 1. De afgiftspligtige virksomheder er forpligtede til at opføre de afgiftspligtige varer, som de vil afsætte og afgiftsberigtige, i prislister, således at de deri opførte varer tilbydes hele virksomhedens kundekreds til priser, der ikke overstiger de i prislisterne anførte. Prislisterpriserne angives indbefattet afgiften i henhold til nærværende lov og skal omfatte betalingen for varens pakning, udstyrelse m. v., herunder dog ikke bolcheglas, spande og tilsvarende emballagegenstande, som detailhandlerne almindeligvis tilbageleverer de afgiftspligtige virksomheder, og for hvilke der ved tilbageleveringen ydes detailhandlerne fuld godtgørelse.

Stk. 2. Virksomheder, der afgiftsberigtiger varer, de ikke selv har fremstillet eller indført, er forpligtede til at opføre de afgiftspligtige varer i deres prislister under samme betegnelse, som de er opført med i de pågældende fremstillings- eller indførselsvirksomheders prislister.

Stk. 3. Eksemplarer af prislisterne skal indsendes til kontrolmyndigheden, og enhver ændring skal før dens ikrafttræden skriftligt anmeldes for denne.

Stk. 4. For virksomheder, der afsætter varer direkte til forbruger, jfr. § 5, stk. 3, kan der fastsættes særlige regler om mærkning af varerne med detailpris.

Stk. 5. Det er forbudt afgiftspligtige virksomheder og dertil knyttede udsalg af den i § 5, stk. 3, omhandlede art at afsætte varer til højere pris end prislisterprisen. Overtrædelse heraf medfører foruden strafansvar efterberigtigelse af afgift.

§ 7.

Stk. 1. Den afgiftspligtige vægt er varernes nettovægt.

Stk. 2. For vægtvarer medregnes omslag om enkelte stykker til nettovægten.

Stk. 3. For stykvarer ansættes nettovægten uden indpakning, dog således at omslag om enkelte stykker i en detailpakning medregnes til nettovægten, for så vidt stykkerne ikke i sig selv kan anses som stykvarer.

§ 8.

Stk. 1. Som stykvarer anses stykker og detailpakninger, hvis afsætning fra afgiftspligtige virksomheder sædvanemæssigt sker efter antal. Andre varer anses som vægtvarer.

Stk. 2. I tvivlstilfælde afgør det i § 26 omhandlede nævn, om en vare kan anses for en stykvarer eller en vægtvarer.

§ 9.

Der svares ikke afgift af:

- 1) Varer, der udføres til udlandet eller anvendes til fremstilling af varer, der udføres til udlandet, under iagttagelse af nærmere af finansministeriet fastsatte regler.
- 2) Varer, der inden for virksomheden anvendes til fremstilling af andre efter nærværende lov afgiftspligtige varer, eller som efter nærmere af finansministeriet fastsatte regler overføres til andre fremstillingsvirksomheder til sådan anvendelse.
- 3) Varer, der inden for virksomheden anvendes alene i den hensigt at prøve varens beskaffenhed.
- 4) Varer, som anvendes til fremstilling af varer, hvis udlevering og forhandling i visse mindre dele er forbeholdt apotekerne i henhold til anordning om apotekervarer af 4. april 1929.

- 5) Kakaopulver, der leveres til hospitaler og lignende eller mod lægeattest til syge og rekonvalescenter.

§ 10.

Stk. 1. Auktionshandel med afgiftspligtige varer er forbudt. Forbudet omfatter dog ikke tvangsauktioner eller tilfælde, hvor auktions afholdelse i øvrigt er særligt foreskrevet ved lov.

Stk. 2. Auktionssalg af beskattede varer fra en ikke afgiftspligtig virksomheds lager er fritaget for afgift. I andre tilfælde svares afgift efter de almindelige regler, dog således at afgiftspligten kan overføres til andre virksomheder i overensstemmelse med reglerne i § 2. Værdiafgiften svares med $66\frac{2}{3}$ pct. af auktionsskøbesummen indbefattet omkostninger.

§ 11.

Stk. 1. Af afgiftspligtige varer, der indføres i ikke erhvervsmæssigt øjemed, svares afgift i henhold til denne lov ved indførselen efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser; den afgiftspligtige værdi vil kunne ansættes på grundlag af gængse priser for forskellige varetyper.

Stk. 2. Af afgiftspligtige varer, der indføres af en virksomhed, som ikke omfattes af bestemmelserne i § 12, stk. 1, til anvendelse i virksomheden ved fremstilling af afgiftsfri varer, svares afgift ved indførselen. Værdiafgiften svares med $66\frac{2}{3}$ pct. af toldberegningens værdien tillagt told og 20 pct. af det derved udkomne beløb.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte regler om afgiftsfrihed ved indførsel af små kvanta afgiftspligtige varer som rejsegods eller lignende.

§ 12.

Stk. 1. Erhvervsmæssig fremstilling, indførsel til videresalg af samt mellemandel med afgiftspligtige varer må kun foretages af den, der har indhentet kontrolmyndighedens tilladelse hertil. Ved mellemandel forstås engrosafsætning til andre handlende af varer, som virksomheden ikke selv har fremstillet eller indført, herunder dog ikke afsætning fra almindelige detailhandlers butik til restauratører, gæstgivere o. lign. Som bevis for tilladelsen udstedes et legitimationskort, der skal tilbageleveres ved virksomhedens ophør.

Stk. 2. Finansministeriet kan, når forholdene taler derfor, meddele en virksomhed, der fra et centrallager agter at fordele varer til 3 eller flere detailudsalg, som er tilknyttet virksomheden på den i § 5, stk. 3, omhandlede måde, tilladelse til at få tilført varer i uberigtiget stand til afsætning gennem virksomhedens detailudsalg. Alle varer, der forhandles gennem de pågældende detailudsalg, skal i så fald afgiftsberigtiges af virksomheden.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 omhandlede tilladelser kan kun gives på betingelse af, at der i virksomheden føres almindelige, autoriserede handelsbøger, og at virksomhedens lokaler godkendes af kontrolmyndigheden. For indførselsvirksomheder er det endvidere en betingelse, at indførselen foregår for indførselsens egen regning.

Stk. 4. En given tilladelse bortfalder, såfremt de i nærværende paragrafs stk. 3 nævnte betingelser ikke længere er til stede, den i § 14, stk. 1, omhandlede angivelse ikke afgives, de ifølge nærværende lov skyldige afgifter ikke betales, den i § 14, stk. 3, omhandlede sikkerhed ikke kan stilles, eller virksomheden drives på en sådan måde, at den kommer i strid med de betingelser, hvorunder tilladelsen i øvrigt er givet. Endvidere kan tilladelsen fratages en virksomhed overensstemmende med nærværende lovs straffebestemmelser.

§ 13.

Stk. 1. Indehaveren af en af de i § 12, stk. 1 og 2, omhandlede virksomheder samt personer beskæftiget i sådan virksomhed må ikke uden forudgående anmeldelse til finansministeriet og kun på de af dette foreskrevne særlige betingelser have beskæftigelse i nogen anden virksomhed af de i nævnte lovbestemmelser omhandlede arter.

Stk. 2. Virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer, må ikke lade dette arbejde eller nogen del deraf udføre som hjemmearbejde.

§ 14.

Stk. 1. De afgiftspligtige virksomheder er pligtige efter udløbet af hver måned og senest den 5. i den påfølgende måned til kontrolmyndigheden at afgive en af virksomhedens ansvarlige ledelse underskrevet angivelse af den i månedens løb stedfundne

afgiftspligtige omsætning med anførsel af omsætningens afgiftspligtige vægt og prisliste værdi.

Stk. 2. Afgiften af den i en måned stedfundne afgiftspligtige omsætning skal være indbetalt til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den påfølgende måned. Der kan efter regler, fastsat af finansministeriet, mod sikkerhed tilstås virksomhederne kredit, således at afgiften af de i en måned udleverede varer afregnes senest $1\frac{1}{2}$ måned efter udløbet af den forannævnte betalingsfrist.

Stk. 3. Hvis en virksomhed ikke betaler forfaldne afgifter rettidigt, kan finansministeriet pålægge virksomheden for fremtiden at afgive den i stk. 1 omhandlede angivelse for kortere perioder end en måned ad gangen samt pålægge virksomheden en kortere betalingsfrist end den i stk. 2, 1. punktum, foreskrevne. Finansministeriet kan i samme tilfælde pålægge en virksomhed at stille sikkerhed for afgiftens betaling til forfaldstid.

§ 15.

Ved enhver afsætning (udlevering) af afgiftspligtige varer fra den, der skal berigtige afgiften, skal der udfærdiges en faktura, hvoraf et eksemplar tilstilles køberen samtidig med varerne, og et andet eksemplar afgives til kontrolmyndigheden. De nærmere regler vedrørende disse fakturaer og de opgørelser eller lignende, der skal udfærdiges ved afsætning direkte til forbruger, jfr. § 5, stk. 3, fastsættes af finansministeriet.

§ 16.

Stk. 1. Det er forbudt detailhandlere såvel som restauratører, gæstgivere og lignende at modtage afgiftspligtige varer til afsætning i deres virksomhed, uden at varerne er ledsaget af specificeret faktura med oplysning om leverandørens navn og adresse samt varernes fulde værdi og vægt. Den pågældende er forpligtet til, såfremt en afgiftspligtig vare leveres uden faktura som nævnt, at forlange en sådan tilsendt. Den pågældende er desuden forpligtet til at forvisse sig om fakturaens rigtighed. For restauratører, gæstgivere o. lign. bortfalder forpligtelsen til at kræve tilsendt faktura, når indkøbet er sket i en almindelig detailhandlers butik.

Stk. 2. Fakturaer (opgørelser) over mod-

tagne afgiftspligtige varer skal forefindes i det detailudsalg, hvorfra varerne agtes afsat, indtil afsætningen har fundet sted.

§ 17.

De afgiftspligtige virksomheder skal, foruden de almindelige, autoriserede handelsbøger, føre det af finansministeriet foreskrevne regnskab vedrørende råvarer, fremstilling og indførsel af afgiftspligtige varer og omsætningen af disse.

§ 18.

Stk. 1. I tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører de påbudte regnskaber eller ikke fører dem på behørig måde, eller hvor den angivne omsætning, udlevering m. v. efter kontrolmyndighedens skøn ikke er overensstemmende med de faktiske forhold, kan kontrolmyndigheden foretage en skønmæssig ansættelse af den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 2. Den af kontrolmyndigheden foretagne skønmæssige ansættelse af omsætningen kan af den pågældende indbringes for det i § 26 omhandlede nævn. Såfremt nævnet ikke kan godkende kontrolmyndighedens ansættelse, foretager nævnet selv en skønmæssig ansættelse af den afgiftspligtige omsætning. Indankning for nævnet skal ske inden 14 dage efter, at den pågældende er gjort bekendt med kontrolmyndighedens ansættelse.

Afsnit II.

Råstofafgiften.

§ 19.

Af nedennævnte varer svares der ved indførsel her til landet en råstofafgift til statskassen:

- a. Kakaobønner og kakaoskaller.
- b. Mandler, abrikos- og ferskenkærner, kokosnødder samt andre spiselige kærner af stenfrugter, såvel uafskallede som afskallede, herunder også raspede.
- c. Hasselnødder, valnødder, paranødder og andre spiselige nødder samt jordnødder, såvel uafskallede som afskallede, herunder også raspede.

§ 20.

For de under § 19, punkt b og c, omhandlede varer, der indføres i uafskallet stand,

samt for kokosmel udgør råstofafgiften 75 pct. af varernes toldberegningssværdi. I andre tilfælde udgør råstofafgiften 75 pct. af varernes toldberegningssværdi samt 6 kr. pr. kg.

§ 21.

Stk. 1. Varer, der anvendes til fremstilling af de i henhold til nærværende lovs § 1 afgiftspligtige varer eller af varer, der er forbeholdt apotekerne i henhold til anordning om apotekervarer af 4. april 1929, er fritaget for råstofafgift. Finansministeriet fastsætter, hvilke regler der skal iagttages ved indførsel og videresalg af varer til de omhandlede formål.

Stk. 2. Finansministeriet kan efter undersøgelse i hvert enkelt tilfælde tillade, at råstofafgiftspligtige varer fritages for afgift, når de anvendes til fremstilling af olier til magarine- og sæbefabrikation, tobaksvarer, kaffesurrogater, blodfoder m. m.

§ 22.

Stk. 1. Der kan mod sikkerhed tilstås virksomheder, der indfører eller driver mellemhandel med råstofafgiftspligtige varer, samt fabrikationsvirksomheder, hvori sådanne varer anvendes, en til kreditoplaget for told svarende kreditordning med hensyn til råstofafgiften. Forsåvidt en indførsels- eller mellemhandelsvirksomhed tillige driver detailhandel med råstofafgiftspligtige varer, kan kredit dog kun indrømmes, såfremt virksomhedens forhandling af de pågældende varer efter finansministeriets skøn overvejende karakteriserer sig som engroshandel.

Stk. 2. Finansministeriet fastsætter de nærmere betingelser for indrømmelse af den i stk. 1 omhandlede kreditordning, overfor hvilken bestemmelserne i toldforordningens § 75 i deres helhed kommer til anvendelse. Ved ændring i eller ophævelse af råstofafgiften behandles de på kreditlager beroende beholdninger af råstofafgiftspligtige varer på tilsvarende måde som fastsat for kreditoplagsbeholdninger.

Afsnit III.

Kontrol- og straffebestemmelser.

§ 23.

Stk. 1. De kontrollerende tjenestemænd har ret til at foretage eftersyn i de af loven omfattede virksomheder og af disses regn-

skaber m. v. Virksomhedens indehaver såvel som de i virksomheden beskæftigede personer er pligtige at yde eller lade yde kontrollen al fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 2. Leverandører af råvarer og emballage til fremstilling af de i henhold til nærværende lovs § 1 afgiftspligtige varer er efter begæring af kontrolmyndigheden pligtige at meddele denne oplysning om leverancer til de afgiftspligtige virksomheder.

Stk. 3. Detailhandlere er pligtige efter begæring af kontrolmyndigheden at meddele denne oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer. De kontrollerende tjenestemænd har ret til at foretage eftersyn såvel af lagerbeholdninger som af regnskaber m. v. hos detailhandlere, der afsætter afgiftspligtige varer.

§ 24.

Det påhviler politiet at underrette kontrolmyndigheden om de til dets kundskab kommende overtrædelser eller omgælder af bestemmelserne i nærværende lov samt på kontrolmyndighedens begæring derom at yde bistand til opklaring heraf.

§ 25.

Stk. 1. Overtrædelser af bestemmelserne i nærværende lov eller de i henhold til loven fastsatte regler straffes med bøder. I tilfælde af forsætlig afgiftsunddragelse kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år. Ved særlig grov overtrædelse kan retten til at drive afgiftspligtig virksomhed ved dom frakendes den pågældende enten for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum.

Stk. 2. Bøder pålægges af finansministeriet, medmindre dette ønsker sagen afgjort ved domstolene. Det står dog vedkommende frit for inden 14 dage efter, at finansministeriets afgørelse er meddelt ham, at forlange sagen undergivet domstolenes afgørelse, hvilket da foranlediges af finansministeriet. En indledet sag bortfalder, når finansministeriet tager sin påstand om bøde eller sagsanlæg tilbage, eller den tiltalte, som har forlangt domstolenes afgørelse, frafalder samme. Finansministeriet tager bestemmelse om de af dette foranledigede sagers appel fra det offentliges side. Med hensyn til de ikendte bøder finder § 2 i lov nr. 275 af 13. november 1926 anvendelse.

Stk. 3. Når sager angående overtrædelse af nærværende lov indbringes for retten, behandles de som politisager.

Stk. 4. De i lov om rettens pleje kapitlerne 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltes begæring beskikkes ham en forsvarer.

Stk. 5. Såfremt den begåede overtrædelse af nærværende lovs bestemmelser har medført afgiftstab for statskassen, er vedkommende pligtig at erlægge den afgift, staten har mistet; såfremt størrelsen af det undtagne afgiftsbeløb ikke kan konstateres, erlægges som vederlag for afgiften et beløb af samme størrelse som det fastsatte bødebeløb eller — hvis den pågældende anses med frihedsstraf — et ved rettens skøn fastsat beløb.

Afsnit IV.

Andre bestemmelser.

§ 26.

Stk. 1. Finansministeren nedsætter et nævn bestående af tre medlemmer, hvoraf to — herunder formanden — skal være dommere. Til rådighed ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver branchemæssig indsigt, skal der af finansministeren tilforordnes særlige sagkyndige fra de pågældende brancher. De tilforordnede udpeges af Industrirådet, Håndværksrådet og Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation. Såvel nævnets medlemmer som de tilforordnede udnævnes for en periode af 3 år. Der skal efter begæring af den, som har anmodet nævnet om en afgørelse, gives den pågældende adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 2. Foruden spørgsmål, der i henhold til andre bestemmelser er henvist til nævnets afgørelse, afgør nævnet, om en vare er afgiftspligtig efter nærværende lov. Nævnet træffer endvidere afgørelse af spørgsmål om ansættelse af en vares afgiftspligtige værdi og vægt samt om beregning af svind.

Stk. 3. Nævnets afgørelser er endelige.

§ 27.

Stk. 1. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872, § 33, 2, c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldforordningens § 75.

Stk. 2. Når indehaveren af en i henhold til nærværende lov afgiftspligtig virksomhed dør, eller hans bo tages under konkursbehandling, skal skifteretten uopholdeligt give kontrolmyndigheden meddelelse herom.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en handlende, der har modtaget varer til videresalg, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør det samme privilegium for omsætningsafgiftens beløb, som i henhold til stk. 1, 1. pkt., tilkommer statskassen over for afgiftspligtige virksomheder, for de varer, der er leveret inden for et tidsrum af 12 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.

Stk. 4. For erlæggelse af afgift i henhold til bestemmelserne i denne lov hæfter såvel virksomhedens ejer som dens bestyrer, forpagter o. lign.

§ 28.

Andelsforeningers fremstilling eller fordeling af afgiftspligtige varer sidestilles med hensyn til de i denne lov fastsatte regler med erhvervsvirksomhed.

§ 29.

Finansministeren er bemyndiget til, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, at fritage for afgift i henhold til nærværende lov samt tillade undtagelser fra de i § 5, stk. 1, 2. pkt., samt stk. 2 og 4, fastsatte regler.

§ 30.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de med lovens gennemførelse forbundne udgifter.

§ 31.

For afgiftsbeløb, der forfalder til betaling i tiden indtil udgangen af marts måned 1956, kan der ud over den i § 14, stk. 2, omhandlede kredit tilstås virksomhederne

yderligere $\frac{1}{2}$ måneds kredit mod sikkerhedsstillelse.

§ 32.

Finansministeriet bemyndiges til at fastsætte de i øvrigt fornødne regler til gennemførelse af nærværende lov, herunder bestemmelser om særlig mærkning af engrosemballage. Finansministeriet bemyndiges endvidere til at fastsætte de nødvendige overgangsbestemmelser.

§ 33.

Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1955.

Stk. 2. Hvor der ved denne lovs § 4 er sket nedsættelse af afgiftssatsen for choko-

lade- og sukkervarer m. m., kan godtgørelse for afgift af returvarer, der tilgår anmeldte virksomheder og er disse i hænde efter den 1955, kun ydes med et til den nedsatte afgift svarende beløb.

Stk. 3. Ved lovens ikrafttræden bortfalder følgende lovbestemmelser:

Lov nr. 219 af 1. maj 1923 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., lov nr. 140 af 30. marts 1946 om ændring i lov nr. 219 af 1. maj 1923 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., lov nr. 436 af 19. november 1950 om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven, § 17, og lov nr. 73 af 31. marts 1954 om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, §§ 10 og 11.

Bemærkninger til lovforslaget.

Chokolade- og sukkervareafgiften blev oprindelig gennemført ved lov nr. 254 af 12. juni 1922. Den nugældende chokoladeafgiftslov — lov nr. 219 af 1. maj 1923 om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m. — er med forskellige senere ændringer optrykt som lovbekendtgørelse nr. 74 af 5. marts 1951.

Efter lovene af 1922 og 1923 var afgiften 20 pct. af engrosprisen incl. afgiften, d. v. s. 25 pct. af den ubeskattede engrospris. Afgiftssatsen er siden gentagne gange forhøjet og udgør nu 55 pct. af engrosprisen incl. afgiften, d. v. s. ca. 122 pct. af den ubeskattede engrospris.

Da de gældende lovbestemmelser i det store og hele bygger på lovene af 1922 og 1923, har man både under hensyn til det lange tidsrum, der er forløbet siden, og under hensyn til den betydelige forhøjelse af afgiften, der er sket, anset det for rettest at søge foretaget en teknisk revision af loven, således at lovbestemmelserne tilpasses efter det nuværende højere afgiftsniveau, og der i øvrigt foretages de ændringer, som efter de indvundne erfaringer anses for ønskelige. Det har under arbejdet hermed vist sig nødvendigt at omredigere loven.

Omsætningsafgiften af chokolade- og sukkervarer beregnes efter lovens hovedregel på grundlag af engrosprisen, således at varerne beskattes af fremstilleren og importøren (eller mellemhandleren), når varerne sælges til detailhandler. Såfremt fremstilleren eller importøren sælger til for-

bruger, hvad enten dette sker gennem et udsalg, der drives i forbindelse med virksomheden, eller gennem udsalg, som virksomheden i øvrigt ejer eller er økonomisk interesseret i, er beskatningsgrundlaget detailprisen med fradrag af en gennemsnitlig detailhandlerfortjeneste; dette fradrag er for tiden 24 pct.

Den omstændighed, at beskatningsgrundlaget, hvor salg sker til forbruger i stedet for engros, bliver detailprisen med et fradrag for gennemsnitlig detailhandlerfortjeneste, kan bevirke ulighed i beskatningen. Så længe afgiften er lav, betyder denne ulighed kun lidt. Når afgiften derimod kommer op på et niveau som det nuværende, træder ulemperne ved denne ordning stærkere frem og giver anledning til kritik. Dette forhold har været taget i betragtning ved de overvejelser, der danner grundlag for udarbejdelsen af nærværende lovforslag.

Et andet forhold, der også har været af betydning ved udarbejdelsen af forslaget, er den udvikling, der i de senere år er sket i priserne på de varer, der omfattes af afgiften. Der tænkes herved på den meget betydelige stigning, der er sket i priserne på kakaobønner. I 1938 indførtes der 5 335 000 kg kakaobønner til en værdi af 3 417 000 kr. Den gennemsnitlige importværdi var 64 øre pr. kg. I 1953 importeredes 3 460 000 kg til en værdi af 17 448 000 kr. Den gennemsnitlige importværdi var steget til ca. 5 kr. pr. kg. For perioden januar—oktober 1954 var den gennemsnit-

lige importværdi yderligere steget til 7 kr. 87 øre pr. kg; for juli kvartal alene var den gennemsnitlige importværdi 9 kr. 12 øre pr. kg. Til sammenligning tjener, at prisen på sukker af fabrik er steget fra 34 øre pr. kg i 1938 til 80 øre i 1953 og 90 øre i 1954.

Den betydelige stigning i kakaobønneprisen medfører en tilsvarende stigning i afgiften, og virkningen på forbruget bliver herved så meget større, således at chokoladeprodukterne stilles særlig ugunstigt i sammenligning med de andre afgiftspligtige varer, f. eks. rene sukkervarer eller varer med et ringe indhold af chokolade.

Såvel denne udvikling som de ulemper, der i en branche som chokolade- og sukkervarebranchen kan forekomme ved en meget høj værdiafgift, har ført til overvejelser af, om det skulle være muligt ved en ændring af selve beskatningsformen at tilvejebringe en mere rimelig ordning.

Der er næppe tvivl om, at en afgift pr. vægtenhed i rent teknisk henseende ville have adskillige fordele. Afgiftssatsen måtte imidlertid, såfremt statens indtægt ikke skulle forringes i meget væsentlig grad, ansættes så højt, at afgiften ville komme til at virke overordentlig groft på dette vareområde, der omfatter så mange arter af varer til meget forskellige priser.

For dog i nogen grad at råde bod på de ulemper, som den høje værdiafgift medfører for denne branche, har man herefter anset det for rettest at foreslå beskatningsformen ændret fra en ren værdiafgift til en kombineret vægt- og værdiafgift.

Med den foreslåede afgiftssats 2 kr. pr. kg og 40 pct. af værdien anslår man, at ca. en trediedel af det samlede afgiftsbeløb vil komme til at hidrøre fra vægtafgiften.

En sådan ændring af beskatningsformen må ikke alene forventes at reducere virkningerne af de ulemper, der i denne branche gør sig gældende med en høj værdiafgift, men der vil herved også ske en lettelse i beskatningen af de egentlige chokoladeprodukter og en forhøjelse i beskatningen af sukkervarer o. lign. For ren chokolade til en pris af f. eks. 11 kr. pr. kg engros uden afgift andrager den gældende beskatning 13,44 kr. pr. kg, medens de foreslåede satser vil betyde en beskatning på 9,33 kr. pr. kg. For sukkervarer til en pris engros af 2 kr. pr. kg uden afgift vil der derimod blive tale om en forhøjelse af skatten med ca. 90 øre pr. kg. For varer til en pris engros af 3,60 kr. pr. kg uden afgift vil den foreslåede afgift udgøre det samme beløb som den nuværende. For branchen som helhed betyder den foreslåede omlægning af beskatningen en mindre nedsættelse af afgiften.

35 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

Samtidig med denne ændring i beskatningsformen har man foreslået forskellige ændringer i de tekniske bestemmelser. Blandt disse ændringer skal man særligt fremhæve den forenkling, der foreslås med hensyn til berigtigelsen af afgiften.

Afgiften berigtiges i henhold til gældende lov ved, at den faktura, der af fabrikanten, importøren eller grossisten (mellemanden) skal udfærdiges ved varens afsætning til detailhandlerne, forsynes med stempelmærker svarende til afgiften af de varer, der er opført på fakturaen. Stempelmærkerne køber de pågældende virksomheder hos toldvæsenet. Det ene eksemplar af fakturaen vedlægges virksomhedens salgsbog og tjener som bevis over for toldvæsenet for, at afgiften er rigtig erlagt. Det andet eksemplar af fakturaen udleveres sammen med varerne til detailhandleren, således at såvel denne som toldvæsenet ved eftersyn i detailforretninger umiddelbart af fakturaerne har mulighed for at konstatere, om et vareparti er afgiftsberigtiget på behørig måde. For varer, der afsættes gennem detailudsalg, som er tilknyttet den afgiftspligtige virksomhed, foretages stempelingen på særlige opgørelser eller i en af toldvæsenet autoriseret detailsalgsbog.

Fakturabeskatningen indebærer, at virksomhederne må udregne afgiften særskilt for hver enkelt faktura og derefter påklæbe fakturaen mærker svarende til afgiftens beløb. Da der i det overvejende antal tilfælde skal anvendes stempelmærker af forskellig værdi til den enkelte faktura, og da der skal anbringes stempelmærker på begge eksemplarer af fakturaen, er der tale om et betydeligt arbejde for de pågældende virksomheder og dermed også om ikke uvæsentlige omkostninger.

På grundlag af de erfaringer, man har fra nyere afgiftslove, har man anset det for forsvarligt at stille forslag om at ophæve denne ordning og i stedet kræve afgiften berigtiget månedsvis på grundlag af virksomhedens angivelse over omsetningen i den foregående måned.

Med hensyn til forslagens bestemmelser i øvrigt bemærkes:

Til § 1.

Af ændringer i forslagens bestemmelser om det afgiftspligtige vareområde i forhold til det nugældende kan anføres, at kakaosmør og de lakridsvarer, der efter den gældende lovs § 27 er råstof-afgiftspligtige, efter forslaget er overført til afgiftspligt efter § 1. Endvidere er de gældende bestemmelser om afgiftspligt for lakridsvarer efter forslaget suppleret med en bestemmelse, hvorefter også pulveriseret lakridsrod og blandinger af salmiak og lakridsrod o. lign. er afgiftspligtige.

Vafler er ifølge forslaget stk. 1, punkt e, afgiftspligtige, når de er i forbindelse med chokolade, marcipan eller skummasse; visse blandinger af sådanne vafler med afgiftsfri varer betragtes dog som afgiftsfri.

I stk. 1, punkt f, har man foreslået tilvejebragt hjemmel for, at varer, der kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de i stk. 1, punkt a—e, omhandlede varer, er afgiftspligtige. Endvidere har man på grundlag af indvundne erfaringer fundet anledning til at indføje en speciel bestemmelse vedrørende kager, kiks o. lign. delvis bestående af skummasse, idet der på dette område har været tendenser til at påføre fremstillere af afgiftspligtige varer en mindre rimelig konkurrence.

De under sidste krig i loven indførte bestemmelser om afgiftspligt for remoncemasser o. lign. er ikke medtaget i forslaget, og de pågældende varer vil herefter kun blive afgiftspligtige, når de enten er fremstillet af mandler, nødder og kærner, jfr. stk. 1, punkt c, eller kan henføres under forslaget punkt f som erstatningsvarer for afgiftspligtige varer.

Til § 2.

Efter den gældende lov berigtiges afgiften, når varerne overføres fra fremstillere, importører eller grossist til detaillist. For blandede grossist- og detailvirksomheder findes i den gældende lov ikke udtømmende bestemmelser om, i hvilket omsætningsled afgiftsberigtigelsen skal ske. Det er i stk. 2 foreslået, at afgiftspligten, således som det også nu er tilfældet, overføres til en mellemhandler, når der er tale om varer til videresalg til andre handlende. For varer, som en mellemhandler, der tillige er detaillist, sælger en detail, overføres afgiftspligten til mellemhandleren, hvis han har tre eller flere detailudsalg, jfr. stk. 3, der svarer til den gældende lovs § 3, sidste punktum. For så vidt angår mellemhandlere med kun eet eller to ud salg, er det derimod i stk. 2, 2. punktum, foreslået, at varerne til disse ud salg skal købes i afgiftsberigtiget stand, medmindre engros afsætning til andre handlende er den overvejende del af virksomhedens samlede omsætning; i så fald kan der gives tilladelse til, at varerne til virksomhedens egne ud salg tilføres virksomheden afgiftsfrit og altså beskattes af virksomheden.

Bestemmelsen i stk. 4 går ud på at give en virksomhed, der — uden at være fremstillere, importører eller mellemhandler — fra et centrallager agter at fordele varer til et vist antal (3 eller flere) egne ud salg og således for så vidt angår disse ud salg har en slags grossistfunktion, adgang til at få tilført varer i ubeskattet stand.

Til § 5.

Stk. 1—3 er omredigerede bestemmelser hidrørende fra den gældende lovs §§ 2, 3 og 4.

I stk. 4 er det foreslået at gennemføre en særlig regel vedrørende den afgiftspligtige værdi for varer, som virksomheder, der beskatter efter detailpris, selv importerer eller indkøber til videre salg gennem egne detailudsalg. Bestemmelsen tilsigter ved ansættelse af visse mindstebeløb for den afgiftspligtige værdi at sikre, at en sådan virksomhed ikke får mulighed for ved salg af „fremmede“ varer til unormalt lave priser at opnå urimelige fordele ved afgiftsberigtigelsen i sammenligning med almindelige detaillister, der køber deres varer i beskattet stand.

Til § 6.

Paragraffen indeholder omredigerede bestemmelser fra den gældende lovs paragraffer 2, 3 og 4.

Til §§ 7 og 8.

Nye bestemmelser, der foreslås gennemført af hensyn til overgang til delvis vægtbeskatning.

Til § 10.

Det almindelige forbud mod auktionssalg er i overensstemmelse med den gældende lov. Man har dog fra forbudet udtrykkeligt undtaget tvangsauktioner og andre auktioner, hvis afholdelse er særligt foreskrevet ved lov.

Til § 12.

Den gældende lov har i § 10 i det væsentlige tilsvarende bestemmelser. Dog er bestemmelsen i § 10 om opkrævning af et særligt gebyr af afgiftspligtige virksomheder ikke medtaget i forslaget, ligesom man har udeladt kravet om forevisning af næringsbrev som betingelse for tilladelse til at drive afgiftspligtig virksomhed.

Angående bestemmelsen i stk. 2 henvises til det ovenfor til § 2, stk. 4, anførte.

Til § 14.

Heri er optaget bestemmelserne vedrørende den månedlige angivelse af omsætningen og afgiftens indbetaling. Efter den gældende lovs § 9, stk. 2, kan der mod sikkerhed tilstås de afgiftspligtige virksomheder kredit i 4 måneder regnet fra indkøbet af stempelmærkerne. Såfremt man kan regne med, at virksomhederne normalt har en beholdning af stempelmærker, der dækker ca. 14 dages forbrug, svarer den gældende kredit ved indkøb af stempelmærker således til en kredit på 3½ måned fra salget af varerne at regne.

Efter de foreslåede regler skal afgiften af om-

sætningen i en måned indbetales inden udgangen af den følgende måned. Dette medfører gennemsnitlig en kredit på 1½ måned fra salget. Efter forslaget kan der, såfremt virksomheden stiller fornøden sikkerhed, yderligere gives 1½ måneds kredit, således at den samlede kredittid i disse tilfælde bliver 3 måneder.

Under den ovenfor angivne forudsætning betyder den foreslåede ordning således en nedskæring af kredittidens længde med ½ måned. I forslagets § 31 er der dog foreslået en overgangsbestemmelse, hvorved kreditten for de månedlige afgifter, der forfalder til betaling inden udgangen af marts måned 1956, gennemsnitlig bliver 3½ måned fra salget af varerne at regne.

Til §§ 16 og 17.

Forslaget svarer i det væsentlige til bestemmelserne i den gældende lovs §§ 6 og 13.

Til § 18.

Paragraffen svarer nøje til de bestemmelser, der er fastsat i andre nyere afgiftslove.

Til §§ 19—22.

Lovforslagets afsnit II om erlæggelse af råstofafgift af kakaobønner samt mandler, nødder m. v. svarer i det væsentlige til den gældende lovs § 27. Af hensyn til de virksomheder, der fremstiller varer, f. eks. marcipanmasse — som omfattes af omsætningsafgiftspligten — er det nødvendigt at lægge råstofafgiften på et så højt niveau, at den modsvarer omsætningsafgiften af de afgiftspligtige varer, der kan fremstilles af de pågældende råvarer. For nødder m. v. i uafskallet stand har man ment at kunne tilgodese dette hensyn med en væsentlig lavere afgift end den, der er nødvendig for så vidt angår de afskallede varer.

Til §§ 23—25.

Lovforslagets afsnit III indeholder kontrol- og straffebestemmelser efter tilsvarende retningslinier som fastsat i andre nye afgiftslove.

Til § 26.

For så vidt angår omsætningsafgifterne af en række varer, såsom guld- og sølvvarer, papir, mineralvand, glødelamper, stærke drikke, gulvtæpper,

radio, er der ved love af 1940, 1946 og 1950 fastsat særlige regler for de tilfælde, hvor der er opstået uoverensstemmelser mellem toldvæsenet og virksomhederne med hensyn til ansættelsen af den afgiftspligtige omsætnings størrelse, når en virksomheds afgiftsregnskab ikke er fyldestgørende. I sådanne sager kan den pågældende virksomhed uden omkostninger indbringe toldkamrets afgørelse for et ved den pågældende lov særligt etableret nævn, der træffer endelig afgørelse i sagen.

For så vidt angår omsætningsafgiften af chokolade- og sukkervarer er der efter de indvundne erfaringer behov for et tilsvarende institut, som derfor foreslås oprettet. Det er foreslået, at nævnet skal bestå af 3 medlemmer, hvoraf 2 — herunder formanden — skal være dommere. Der tilføres nævnet særlige branchesagkyndige.

Det synes naturligt, at dette nævn også træffer afgørelse af spørgsmål om, hvorvidt en vare er afgiftspligtig eller ej, samt af spørgsmålet om ansættelse af en vares afgiftspligtige værdi og af spørgsmål vedrørende svind.

Sådanne spørgsmål har hidtil været afgjort af tolddepartementet, således at departementets afgørelse kunne indankes for finansministeren. Forinden denne træffer sin afgørelse, indhentes en udtalelse fra toldrådets appeludvalg, der i disse specielle sager suppleres med repræsentanter for chokolade- og sukkervarebranchen, jfr. den gældende lovs § 30 og lov nr. 67 af 1. april 1911 om toldtvistigheder. Appeludvalgets funktion er rådgivende.

Ved nyere lovgivning, jfr. lov af 19. november 1950 om omsætningsafgift af forskellige varer, er der fastsat den ordning, at det ved loven oprettede nævn, der afgør tvistigheder med hensyn til ansættelsen af omsætningens størrelse, tillige har den funktion at træffe afgørelse af spørgsmål om, hvilke varer der henhører under det afgiftspligtige vareområde.

Denne ordning har vist sig fordelagtig både med hensyn til kontinuitet i afgørelserne og hurtig ekspedition, og man har derfor foreslået en tilsvarende ordning etableret for chokolade- og sukkervarer.

Efter forslaget vil der i de omhandlede tvivls spørgsmål ikke mere blive truffet afgørelse af administrationen, idet de pågældende sager direkte overgår til behandling af nævnet.